

**Αντιφώνηση Πρύτανη Πανεπιστημίου Κύπρου, Καθηγήτη Τάσου Χριστοφίδη
κατά την απονομή του Βραβείου «Γιάννος Κρανιδιώτης»
Κύπρος – Ευρωπαϊκή Ένωση. Διδάγματα, Ιστορίες – Προοπτικές
Δευτέρα, 20 Μαΐου 2024, 19:00 με 20:30 στη Δημοσιογραφική Εστία**

Εκλεκτές προσκεκλημένες και εκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Αποτελεί μεγάλη τιμή για μένα η απονομή του βραβείου «Γιάννος Κρανιδιώτης». Ένα βραβείο με «βαρύ» όνομα, καθώς ο Γιάννος Κρανιδιώτης ήταν κορυφαίος πολιτικός και πολίτης που αναγνώρισε την προοπτική της Κύπρου εντός της ευρωπαϊκής οικογένειας και εργάστηκε με ζήλο για την επίτευξη της ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η απονομή του βραβείου που συμπίπτει χρονικά με τους επετειακούς εορτασμούς για τα είκοσι χρόνια από την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί αναγνώριση και τιμή για τον θεσμό που εκπροσωπώ ως Πρύτανης. Είναι τιμή και αναγνώριση για το πρώτο δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας, το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ένα πανεπιστήμιο που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ευρώπης, ένα πανεπιστήμιο που χωρίς τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν θα είχε την ίδια δυναμική, την ίδια προοπτική και ίσως το ίδιο μέγεθος με σήμερα.

Η Πανεπιστημιούπολη, η πόλη της γνώσης, αναπτύχθηκε και αναπτύσσεται με τη στήριξη της Πολιτείας και χάρη στην ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Διεξάγουμε έρευνα αιχμής και συμμετέχουμε στον ευρωπαϊκό χώρο έρευνας χάρη στις ευκαιρίες ευρωπαϊκής χρηματοδότησης. Από την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το Πανεπιστήμιο Κύπρου έχει αντλήσει περίπου €226 εκατομμύρια για σκοπούς έρευνας! Μετέχουμε ενεργά σε ευρωπαϊκά δίκτυα, σε ευρωπαϊκά προγράμματα κινητικότητας και στο εγχείρημα δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού πανεπιστημίου, επειδή πιστεύουμε ότι μέσα από τις συνέργειες μπορούμε να είμαστε όλοι και όλες μαζί πιο δυνατές και πιο δυνατοί.

Το πρώτο δημόσιο πανεπιστήμιο της χώρας έχει πετύχει και πετυχαίνει πολλά παρά τις προκλήσεις και ενίοτε τις εσωτερικές αντιστάσεις για τις απαιτούμενες και αναγκαίες αλλαγές. Πιστεύω πολύ στην επίδραση του πανεπιστημίου μας στον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας και στην εμπέδωση του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής και της ευρωπαϊκής κουλτούρας:

Ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα του Πανεπιστημίου Κύπρου είναι η διατήρηση της ανεξαρτησίας και αυτονομίας του έτσι ώστε να μπορεί να εκφράζεται ελεύθερα και να παρεμβαίνει στην κοινωνία, για να συζητήσει και να διαλεχθεί υπερασπιζόμενο διαχρονικές αρχές και αξίες. Πρόκειται για χαρακτηριστικό που πηγάζει πιστεύω από τη φύση του οργανισμού ως ενός πρότυπου ευρωπαϊκού ακαδημαϊκού ιδρύματος που επιδιώκει τον διάλογο, που καλλιεργεί τον διάλογο και μεταλαμπαδεύει τις αρχές αυτές σε όλα τα μέλη της κοινότητάς του, φοιτητές, ακαδημαϊκούς, ερευνητές, διοικητικό προσωπικό, συνεργάτες και συμμάχους.

Τονίζω εμφαντικά σε κάθε παρέμβασή μου με ευρωπαίους εταίρους ότι πρώτα είμαι Ευρωπαίος και μετά Κύπριος πολίτης. Ο λόγος απλός:

Κατέχοντας ήδη τη μοναδική κληρονομιά της χώρας μου, επιλέγω να μετέχω σε ένα μεγαλύτερο σύνολο για έναν μεγαλύτερο σκοπό. Αναγνωρίζοντας τον κοινό τόπο μας, την Ευρώπη, μπορούμε να κτίσουμε έναν ασφαλέστερο, δικαιότερο χώρο για να ζούμε, να επικοινωνούμε, να προσφέρουμε. Επιλέγω επίσης να τοποθετώ την Κύπρο στην καρδιά της Ευρώπης και όχι απομακρυσμένη από αυτήν. Έτσι είναι περισσότερο ισχυρή και ασφαλής.

Η καθημερινότητα που βιώνουμε δεν μας επιτρέπει -ίσως- να είμαστε αισιόδοξοι για την πορεία μας στο μέλλον. Ο κόσμος μας αλλάζει δραστικά, όμως η πίστη μας στις βασικές αρχές που οικοδόμησαν αυτό που ονομάζουμε Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να μείνει αταλάντευτη. Χρειάζεται επίσης να ενισχυθεί περισσότερο.

Πρόκειται για εύκολο εγχείρημα; Φυσικά και όχι. Οι λόγοι πολλοί. Μας αρέσει, δεν μας αρέσει οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η δημοκρατία βρίσκεται σε κρίση. Η οικονομική κρίση, η πανδημία, οι προκλήσεις του μεταναστευτικού, ο πιεστικός τρόπος ζωής, άφησαν σημάδια κόπωσης και στον πλέον υπομονετικό πολίτη. Χρειάζεται λοιπόν τόλμη, ισχυρή ηγεσία και πειστικός λόγος για να φέρουμε τους πολίτες ξανά κοντά στην πολιτική. Και μιλώντας για πολιτική εννοώ την ενεργό συμμετοχή στα κοινά, το ενδιαφέρον και την έγνοια για την πορεία των θεσμών, της χώρας, της ευρωπαϊκής κοινότητας, εννοώ τη συνειδητοποίηση και εμπέδωση ότι με τη συμμετοχή τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν.

Για να πείσουμε βέβαια για τη δυνατότητα αλλαγής (γιατί πλέον όλες οι λέξεις τείνουν να λαμβάνονται ως κοινοτυπίες και συνθήματα), χρειάζεται πρώτα οι εκπρόσωποι των θεσμών, όσοι και όσες επαγγέλλονται πολιτικοί να αλλάξουν οι ίδιες και οι ίδιοι τον τρόπο που εξασκούν την πολιτική.

Η κούραση και η κόπωση των πολιτών, η κούραση και η κόπωση της δημοκρατίας είναι δικαιολογημένη και είναι κρίσιμο καθένας και καθεμιά να κάνει το δικό του απολογισμό και τη δική του αυτοκριτική.

Φίλες και φίλοι,

Πολιτική και πανεπιστήμιο, πολιτική και διδασκαλία και πολιτική και έρευνα συνδέονται άρρηκτα. Η πολιτική αφορά και επηρεάζει κάθε πτυχή της ζωής μας. Η παιδεία, η έρευνα, η μάθηση και η καινοτομία δεν είναι αυτοσκοπός, είναι βαθιά πολιτικές πράξεις. Διδάσκουμε, δημιουργούμε, ερευνούμε για την κοινότητα και την κοινωνία. Ειδικότερα μέσα από την εδραίωση διεθνών και ευρωπαϊκών συνεργασιών και συμμαχιών και την προσέλκυση ταλαντούχου προσωπικού και φοιτητών από το εξωτερικό, η προοπτική για το πανεπιστήμιο και τη χώρα μας είναι τεράστια.

Η συμμετοχή του Πανεπιστημίου Κύπρου στη συμμαχία Young Universities for the Future of Europe, μίας συμμαχίας δέκα πανεπιστημίων, επιδιώκει ακριβώς να αποδείξει ότι οι ουσιαστικές συνέργειες είναι εφικτές και ότι ο ευρωπαϊκός τρόπος ζωής είναι πραγματικά αλληλέγγυος και μπορεί να είναι ανθεκτικός, βιώσιμος και αειφόρος.

Θέλω να ευχαριστήσω για άλλη μία φορά τον ΟΠΕΚ για τη σημερινή βράβευση. Για μένα και για το Πανεπιστήμιο Κύπρου αποτελεί ενθύμηση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού μας και υπενθύμιση του ρόλου του οργανισμού ως ακαδημαϊκού ιδρύματος να είναι πλοηγός και πυξίδα για τη χώρα και τους ανθρώπους της.

Σας ευχαριστώ και πάλι.